

Chambre des Représentants**Kamer der Volksvertegenwoordigers**

SESSION DE 1932-1933

N° 149

SÉANCE
des 11-12 Mai 1933VERGADERING
van 11-12 Mei 1933

ZITTINGSSJAAR 1932-1933

**PROPOSITION DE LOI
SUR LA GARANTIE DE BONNE FIN DU CRÉDIT
A L'INDUSTRIE HOTELIÈRE**

DÉVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

Au cours des années de prospérité récentes, l'industrie hôtelière avait fait un immense effort pour créer ou transformer des immeubles, des restaurants. Ce fut le cas surtout au littoral, dans les Ardennes, aux bords de la Meuse et dans toutes les localités de tourisme.

Ces constructions nouvelles et ces transformations répondraient à un réel besoin. Tout d'abord le goût des villégiatures se répand de plus en plus parmi nos nationaux, si longtemps prisonniers d'habitudes casanières et commençant à saisir les effets bienfaisants d'un séjour aux bords de la mer, sur les rives des cours d'eau, sur les hauteurs ou à proximité des bois.

Ensuite, les étrangers, attirés par les charmes de nos plages et de nos sites pittoresques, affluaient de plus en plus vers notre pays, par ailleurs si riche en souvenirs historiques et en œuvres d'art et si merveilleusement complet.

Le tourisme n'a jamais été assez encouragé en Belgique. Quelles sources de revenus ne constitue-t-il pas au point qu'on peut l'appeler une mine magnifique de rentrées invisibles de capitaux et le facteur important de la balance commerciale. On ne saurait assez faciliter, encourager et provoquer le séjour des étrangers par les annonces, les tarifs réduits, l'absence de taxes de séjour, les bonnes routes, etc. Déjà des initiatives se font jour dans ce domaine.

Nos hôteliers et restaurateurs avaient compris, de leur côté, que leurs établissements devaient être aménagés suivant les conditions exigées par le confort moderne. L'exemple de la Suisse, de la Côte-d'Azur, des villes d'eau d'Allemagne, de l'Europe Centrale était édifiant.

Il est incontestable que, dans les dernières années, l'industrie hôtelière dans les centres touristiques a voulu se tenir à la hauteur de sa tâche. Elle a dépensé largement pour s'adapter, pour s'étendre, pour se moderniser;

**WETSVOORSTEL OP DEN WAARBORG
VAN GOED VERLOOP VAN HET CREDIET AAN
HET HOTELBEDRIJF**

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Tijdens de laatste jaren van voorspoed, heeft het hotelbedrijf een geweldige krachtsinspanning gedaan om gebouwen, restaurants op te richten of te verbouwen. Dit was bijzonder het geval aan de kust, in de Ardennen, op de oevers der Maas en in alle toeristenplaatsen.

Die nieuwe gebouwen en die verbouwingen beantwoordden aan een werkelijke behoeftte. Vooreerst neemt de smaak voor villegiatuur, bij onze landgenooten, steeds grootere uitbreiding, nadat zij zoolang hokvast gezeten hadden en nu eerst de weldaden beginnen in te zien van een verblijf aan de kust, aan de oevers der rivieren, op de hoogten of in de nabijheid der bosschen.

Vervolgens stroomden de vreemdelingen, aange trokken door de bekorlijkheid onzer badsteden en schilderachtige plekken, meer en meer naar ons land toe, dat overigens zoo rijk is aan historische herinneringen en kunstwerken, daarbij zoo buitengewoon volledig.

Het toerisme werd nooit voldoende aangemoedigd in België. Welke inkomstenbronnen vertegenwoordigt het niet, bij zoover dat men het een prachtige mijne kan noemen van onzichtbaar binnenstroomende kapitalen, en de hoofdfactor van de handelsbalans. Men kan niet genoeg het verblijf der vreemdelingen vergemakkelijken, aanwakkeren en uitlokken, door aankondigingen, verminderde tarieven, wegbliven van verblijfstaxes, goede wege, enz. Reeds werd op dit gebied van initiatief blijk gegeven.

Onze hotel- en restauratiehouders hadden van hunnen kant begrepen, dat hun inrichtingen moesten aangepast worden aan de eischen van het moderne comfort. Het voorbeeld van Zwitserland, van de Azuren kust, van de badsteden van Duitschland, van Midden Europa, was dienaangaande stichtend.

Onbetwistbaar is, in de laatste jaren, het hotelbedrijf, in de centra voor toerisme, op de hoogte van zijn taak willen zijn. Het heeft ruimschoots uitgaven gedaan om zich aan te passen, zich uit te breiden, zich te moderniseeren.

Les conditions économiques mondiales et la détresse financière nationale ont diminué, d'une part, le nombre des excursionnistes et réduit, d'autre part, les dépenses.

Les prix de logement et de pension ont dû être abaissés à un niveau tel que les pertes d'exploitation sont énormes. La situation est surtout tendue à raison des dépenses de construction et de transformation rendues indispensables, comme nous l'avons dit et pour la couverture desquelles des engagements hypothécaires ou autres ont dû être contractés, avec la charge écrasante des intérêts ou d'escompte.

On peut chiffrer à bien au delà de plusieurs dizaines de millions les créances hypothécaires grevant les immeubles de la côte, affectés à l'industrie hôtelière; il en est de même pour des immeubles de même nature situés dans d'autres régions de tourisme.

La réalisation de ces immeubles serait un désastre; la faillite en masse de ces commerçants signifierait un arrêt foudroyant du mouvement touristique.

Les conséquences funestes ne se limiteraient pas aux localités intéressées; elles s'étendraient à tout le pays. Les cités balnéaires attirent l'étranger vers la Belgique, mais celui-ci profite de sa villégiature pour visiter les autres villes.

L'industrie hôtelière fait vivre une foule d'autres branches de l'activité nationale. Une population de centaines de milliers d'étrangers signifie un débouché nouveau pour les industries d'alimentation, pour l'agriculture. Les productions et magasins d'articles de luxe y trouvent leur appoint principal. Il en est de même pour les moyens de transport, trams et autos; pour nos manifestations artistiques, dans les Kursaals et Casinos.

Quel n'est pas le nombre de citoyens intéressés directement ou indirectement à la bonne réussite de la saison et au succès du tourisme?

Il n'est pas téméraire de déclarer qu'il est d'intérêt national à ce qu'il soit porté remède à l'immense détresse de l'industrie hôtelière.

Il eût été possible de s'inspirer de l'initiative prise en France. Le Crédit national hôtelier y fut institué par la loi du 30 juin 1923 sous la forme d'une banque populaire, bénéficiant des exonérations fiscales, des avances de l'Etat exemptes de charge d'intérêt et pouvant émettre des obligations moyennant autorisation du Ministre du Commerce. Le Crédit national hôtelier, ayant pour objet d'aider au développement et à l'amélioration de l'industrie hôtelière en France, exerce son activité dans deux départements distincts, le département du court terme ou département bancaire et le département du long terme.

En réalité, le Crédit national hôtelier avait absorbé la Banque des Hôteliers français, banque populaire dont le siège était à Paris.

En Italie, suivant la loi du 26 mai 1932, le Ministre des Finances met à la disposition de l'hôtellerie

De economische wereldgesteldheid en 's lands financiële nood, hebben, enerzijds, het aantal excursionisten doen verminderen en, anderzijds, de uitgaven beperkt.

De tarieven voor nachtverblijf en pension moesten op zulk een peil gebracht worden, dat de bedrijfsverliezen ontzaglijk zijn. De toestand is vooral nijpend, wegens de uitgaven voor bouwen en verbouwen die, zoals wij het reeds zeiden, onontbeerlijk waren, en tot wier dekking hypothecaire en andere verbintenissen moesten worden aangegaan, met hun ondraaglijken last van rente of disconto.

Men kan de hypothecaire lasten welke rusten op de voor het hotelbedrijf bestemde vaste goederen, aan de kust, op vele tientallen miljoenen schatten; dit geld eveneens voor gelijkaardige vaste goederen in andere toeristische gewesten gelegen.

De verkoop van deze vaste goederen zou een ramp betekenen; de massa-failliet van deze handelaars zou de toeristische beweging meteen stopzetten.

De rampsspoedige gevolgen zouden niet beperkt blijven tot de belanghebbende gemeenten; zij zouden zich tot gansch het land uitstrekken. De badsteden trekken den vreemdeling naar België, doch deze maakt gebruik van zijne villegiatuur om de andere steden te bezoeken.

Het hotelbedrijf doet een massa andere takken van 's lands nijverheid leven. Een bevolking van honderd duizenden vreemdelingen beleeft een nieuw afzetgebied voor de voedingsnijverheid, voor den landbouw. De voortbrengers en verkoopers van weeldeartikelen vinden er hun hoofdcliëntel. Hetzelfde geldt voor de vervoermiddelen, trams en autos; voor onze kunstuitteningen in de Kursaals en Casinos.

Hoe groot is niet het aantal burgers dat rechtstreeks of onrechtstreeks belang heeft bij het welslagen van het seisoen en bij den bijval van het toerisme?

Men kan zonder roekeloosheid zeggen dat het nationaal belang eischt dat er naar middelen wordt gezocht om den grooten nood van het hotelbedrijf te verhelpen.

Men had het voorbeeld kunnen volgen van het in Frankrijk genomen initiatief. Het nationaal crediet aan het hotelwezen werd er ingesteld door de wet van 30 Juni 1923 onder den vorm van een volksbank die fiskale vrijstellingen geniet, rentclooze voorschotten ontvangt van den Staat en, mits toelating van den Minister van Handel, obligaties mag uitgeven. Het Nationaal Crediet aan het hotelwezen, dat voor doel heeft mede te helpen aan de uitbreiding en de verbetering van het Fransche hotelbedrijf, is in twee onderscheidene departementen werkzaam, het departement van den korten termijn of het bankdepartement en het departement van den langen termijn.

In werkelijkheid, had het Nationaal Crediet aan het hotelwezen de « Banque des Hôteliers français », volksbank met zetel te Parijs, opgesloten.

In Italië, op grond van de wet van 26 Mei 1932, stelt de Minister van Financiën ter beschikking van

une somme de 100 millions de lire en dix annuités en vue d'apurer les intérêts et autres dettes qui pèsent sur les entreprises hôtelières. La même loi prévoit une seconde forme d'intervention : la création d'un institut de crédit hôtelier pouvant accorder de nouveaux emprunts ou permettre la substitution à d'autres créateurs.

Il nous a paru inutile de songer à imiter ces exemples et pour plusieurs raisons.

Il est bien plus logique d'appliquer à l'industrie visée le régime institué par la loi du 29 mars 1929, en faveur du crédit à l'outillage artisanal, votée à l'initiative du signataire au nom du Gouvernement de l'époque.

Cette loi prévoyant une garantie de bonne fin aux opérations d'emprunt à la Caisse d'Épargne et de Retraite pour la transformation de l'outillage artisanal, a rendu des services si appréciables que le Gouvernement actuel a jugé bon de déposer un projet de loi portant le montant initial de 15 millions à 50 millions de francs.

L'expérience a été concluante dans ce domaine; elle permet de l'être dans le cas soumis par la présente proposition de loi.

Il est vrai de dire qu'il existe une différence entre la proposition de loi actuelle et la loi susvisée. Celle-ci aidait l'artisan à transformer son outillage; la première doit servir à rembourser les frais exposés déjà pour l'extension et la modernisation de son industrie. Mais dans l'un et l'autre cas la formule doit servir à aider une branche d'activité extrêmement intéressante, soit à se développer pour se maintenir, soit à se maintenir après s'être développée.

Le vote de la proposition de loi soulagera considérablement le budget des entreprises envisagées en allégeant le service de l'intérêt dont une partie serait supportée par le Budget du Ministère de l'Industrie et du Travail et évitera une réelle catastrophe dont les conséquences seraient profondes pour la Nation entière.

H. BAELS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'État garantit à la Caisse générale d'Épargne et de Retraite la bonne fin des promesses réunissant les conditions suivantes :

a) Avoir pour cause le renouvellement d'avances échues ou rendues exigibles après le 1er janvier 1933 et préalablement contractées par des personnes ou sociétés exploitant des immeubles affectés à l'industrie

het hotelbedrijf, een bedrag van 100 miljoen lire op tien annuiteiten, ten einde renten en andere schulden aan te zuiveren, welke op hotelondernemingen drukken. Dezelfde wet voorziet een tweeden vorm van tusschenkomst : de stichting van een Instituut voor Crediet aan het Hotelbedrijf, dat nieuwe leningen kan toestaan of de indeplaatsstellingen van anderé schuldeischers toelaten.

Het scheen ons niet nuttig die voorbeelden te willen navolgen, en dit om onderscheidene redenen.

Veel logischer is het op bedoelde wijverheid het regime toe te passen door de wet van 29 Maart 1929 ingevoerd ten voordeele van het crediet aan de ambachtsbewerktuiging die, op voorstel van ondergetekende, namens de toenmalige Regeering, werd goedgekeurd.

Deze wet die een waarborg van goed verloop voorziet op de leningen bij de Spaar- en Lijfrentekas aangegaan voor de vervorming der ambachtsbewerktuiging, bewees zulke diensten dat de huidige Regeering goed vond een wetsontwerp in te dienen, waarbij het aanvangsbedrag van 15 miljoen op 50 miljoen frank gebracht wordt.

De proefneming was afdoende op dit gebied; zij kan het zijn in het door huidig wetsvoorstel behandelde geval.

Het is waar, er is een verschil tusschen het huidig wetsvoorstel en de hoogerbedoelde wet. Deze helpt den ambachtsman om zijn werktuigenmaterieel te vervormen; het eerste moet dienen om de voor de uitbreiding en modernisering van zijn bedrijf reeds gemaakte kosten, terug te betalen. Doch in beide gevallen moet de formule dienen om een bijzonder belangrijken wijverheidstak te helpen, ofwel zich te ontwikkelen om stand te houden, ofwel stand te houden na zich ontwikkeld te hebben.

Door de goedkeuring van het wetsvoorstel, zal de begroting van hoogerbedoelde ondernemingen merkelijk verminderd worden, door den rentedienst, die gedeeltelijk door de Begroting van het Ministerie van Wijverheid en Arbeid zou gedragen worden, te verlichten. Daarenboven, zal een oprochte ramp worden vermeden, die erge gevolgen voor gansch de Natie zou met zich brengen.

H. BAELS.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De Staat waarborgt aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas het goede verloop van de promessen die de volgende voorwaarden in zich vereenigen :

a) Voor reden hebben de vernieuwing van na 1 Januari 1933 vervallen of opeischbaar geworden voorschotten en voorafgaandelijk aangegaan door personen of maatschappijen die vaste goederen in

hôtelière et situés au littoral ou dans les autres localités de tourisme à déterminer par arrêté royal;

b) Être souscrites par les dites personnes ou sociétés à l'ordre de coopératives ou sociétés mutuelles professionnelles agréées à ces fins par arrêté royal, ou être souscrites directement à l'ordre de la Caisse d'Epargne et de Retraite, moyennant garantie hypothécaire.

Art. 2.

Le montant de la garantie stipulée à l'article 1e ne dépassera pas 100,000,000 de francs.

Art. 3.

Le taux d'escompte réclamé par les coopératives et mutuelles professionnelles, ne dépassera pas 3 %. La différence entre ce taux et celui du réescompte à la Caisse générale d'Epargne et de Retraite sera bonifiée par l'Etat. Les sommes nécessaires à ces fins seront inscrites au Budget du Ministère de l'Industrie et du Travail.

Art. 4.

Les conditions d'admissibilité des coopératives et mutuelles professionnelles appelées à fournir leur aval et les conditions dans lesquelles une garantie hypothécaire pourra être substituée à cet engagement, comme prévu à l'article 2, ainsi que la procédure à suivre, seront déterminées par arrêté royal.

Art. 5.

Un Commissaire à nommer par le Roi surveillera les opérations faites en vertu de la présente loi et adressera un rapport annuellement au Ministre des Finances.

bedrijf hebben, welke voor hotel moeten dienen en gelegen zijn aan de kust of in de andere bij Koninklijk besluit te bepalen toeristische plaatsen.

b) Door gezegde personen of maatschappijen onderschreven zijn aan order van te dien einde bij Koninklijk besluit toegelaten cooperatieën of beroepsmutualiteiten, of rechtstreeks onderschreven zijn aan order van de Spaar- en Lijfrentekas, mits hypothecaire waarborg.

Art. 2.

Het bedrag van den bij het eerste artikel bepaalde waarborg, mag niet 100,000,000 frank overschrijden.

Art. 3.

De door de cooperatieën en beroepsmutualiteiten geëischte discontovoet zal niet hooger gaan dan drie honderd. Het verschil tusschen dit cijfer en dat van het herdisconto aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas zal door den Staat worden vergoed. De daartoe noodige sommen zullen op de Begroting van het Ministerie van Arbeid en Nijverheid worden gebracht.

Art. 4.

De voorwaarden tot toelating van de cooperatieën en beroepsmutualiteiten geroepen om hun aval te leveren, en de voorwaarden onder dewelke een hypothecaire waarborg in de plaats kan gesteld worden van die verbintenis, zoals is voorzien bij artikel 2, alsmede de te volgen rechtspleging, worden bij Koninklijk besluit bepaald.

Art. 5.

Een door den Koning te benoemen Commissaris zal de handelingen nagaan, verricht naar luide van de tegenwoordige wet en zal, jaarlijks, aan den Minister van Financiën een verslag overleggen.

H. BAELS,
F. BRUSSELMANS,
M. GEUENS,
E. DE PIERPONT,
Joseph PIERCO,
Jean MERGET.